

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Дібров Сергій Сергійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки окремих положень Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ (далі – Закон № 113) на відповідність Конституції України (конституційність), а саме:

1) положень підпункту 2 пункту 1, абзаців дев'ятого, десятого підпункту 41 пункту 21 розділу I – приписам частин другої, третьої статті 22, частин першої, другої статті 24, частин першої, другої, шостої статті 43 Конституції України;

2) положень пункту 6 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ – приписам частини другої статті 3, частини другої статті 6, частини першої статті 8, частини другої статті 19, частин першої, другої, шостої статті 43, частини другої статті 85 Конституції України;

3) положень абзацу першого пункту 7, абзацу третього пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ – приписам частини першої статті 8, частин другої, третьої статті 22, частин першої, другої статті 24, частин першої, другої, шостої статті 43, частини другої статті 131¹ Конституції України.

Автор клопотання вважає, що застосування судами оспорюваних положень призвело до порушення його прав, передбачених такими нормами Конституції України: частинами другою, третьою статті 22 (заборона звуження змісту та обсягу існуючих трудових прав та свобод при прийнятті нових законів і внесення змін до чинних законів), частинами першою, другою статті 24 (рівність в конституційних правах та свободах з іншими громадянами України, безумовний захист від обмежень за ознакою професії), частинами першою, другою, шостою статті 43 (можливість заробляти собі на життя працею, яку вільно обрано; створення державою умов для повного здійснення громадянами права на працю; гарантування захисту від незаконного звільнення).